



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 9509/2025
16.07.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужилаца малолетних АА и ББ, обојице из ..., које заступа законски заступник мајка ВВ из ..., чији је пуномоћник Маријана Кнежев, адвокат из ..., против туженог ГГ из ..., чији је пуномоћник Младен Станојев, адвокат из ..., ради измене одлуке о издржавању, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 69/25 од 11.02.2025. године, у седници одржаној 16.07.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 69/25 од 11.02.2025. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужилаца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 69/25 од 11.02.2025. године, одбијена је жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Бечеју, Судска јединица у Новом Бечеју П2 325/23 од 12.12.2024. године у делу којим је измењена пресуда Основног суда у Бечеју, Судска јединица у Новом Бечеју П2 135/22 од 08.06.2022. године у делу одлуке о висини издржавања, тако што је тужени обавезан да на име доприноса за издржавање малолетних тужилаца месечно плаћа по 13.000,00 динара почев од подношења тужбе па убудуће, до 10-тог у месецу за текући месец са законском затезном каматом у случају доцње, на означени рачун законског заступника тужилаца и обавезан да тужиоцима накнади парничне трошкове од 176.000,00 динара. Одбијени су захтеви странака за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Тужиоци су поднели одговор на ревизију и поставили захтев за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Ревизија је дозвољена по члану 208. Породичног закона („Службени гласник РС“, бр. 18/05 ... 6/15), па је Врховни суд испитао побијану пресуду по члану 408. Закона о парничном поступку - ЗПП и утврдио да је ревизија неоснована.

У поступку доношења побијане пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, правноснажном пресудом од 08.06.2022. године тужени, отац, обавезан је да доприноси издржавању своје деце, малолетних тужилаца, месечним износима од 9.000,00, односно 7.000,00 динара. Висина обавезе одређена је на основу споразума мајке деце, којој је истом одлуком суда поверено самостално вршење родитељског права и туженог. Актуелно малолетни АА, рођен 2017. године похађа основну школу, малолетни ББ, рођен 2020. године предшколску установу за коју мајка издваја месечно 4.902,00 динара. Детаљно је утврђена структура потреба малолетних тужилаца на месечном нивоу, те изведен закључак да се ове потребе задовољавају месечним износима од по око 26.000,00 динара. Тужиоци живе у заједничком домаћинству са мајком, у изнајмљеном стану, мајка је запослена и месечно зарађује 80.000,00 динара. Имовине нема, осим аутомобила који је произведен 2003. године. Тужени, рођен 1993. године, живи у сопственој кући, запослен је и месечно остварује 43.000,00 динара. Засновао је ванбрачну заједницу, партнерка је такође запослена са идентичним примањима. Тужени има аутомобил производње 2006. године, а осим тога власник је и два коња и каруца која издаје за потребе сватова. Услужно се бави поткивањем коња.

Са полазиштем на утврђење да у време доношења претходне судске одлуке нису утврђиване потребе малолетних тужилаца, са једне стране и могућности туженог са друге стране, пошто је претходна одлука заснована на споразуму родитеља малолетних тужилаца, нижестепени судови побијану пресуду заснивају на закључку да утврђене прилике странака оправдавају измену раније утврђене обавезе туженог, да је тужени у могућности да доприноси децјем издржавању месечним износима од по 13.000,00 динара, а такву одлуку заснивају на одредбама чланова 164, 160. и 162. Породичног закона.

Све чињенице од значаја за поређење животног стандарда оца и малолетне деце које је у обавези да издржава на основу члана 154. став 1. Породичног закона, а који треба довести у равн по одредби члана 162. став 3. тог закона, разјашњене су у довољној мери и на правилан начин, па Врховни суд прихвата разлоге другостепеног суда којима су оцењени као неосновани жалбени наводи туженог.

Разјашњено је да мајка деце, која самостално врши родитељско право, нема решену стамбену потребу и да по основу изнајмљивања стана има издатака, док је са друге стране тужени стамбено збринут, запослен је са сталним месечним примањима, а осим њих остварује приходе пружајући услуге трећим лицима.

Тужени је суду пружио податак да за исхрану два коња месечно издваја 10.000,00 динара, а да је приход од издавања каруца и коња месечно 50 евра, која изјава је правилно оцењена као усмерена на презентовање да остварује мање приходе од оних које објективно има, те је оцењено да тужени може, али и мора, да радним

агажовањем оствари приходе којима ће омогућити плаћање доприноса малолетним тужиоцима у досуђеним износима.

Обавеза туженог да доприноси издржавању своје малолетне деце је по члану 166. став 4. Породичног закона приоритетна у односу на сваку другу обавезу издржавања, па када тужени нема друге деце, млад је и радно способан, а тужиоцима припада право избора да захтевају висину издржавања у фиксном месечном износу или у проценту од редовних месечних примања (члан 162. став 1. закона), досуђени износи су адекватни и неће угрозити егзистенцију туженог.

Правилно је на основу члана 207. Породичног закона одлучено и о парничним трошковима, имајући у виду да се тужени током читаве парнице противио захтеву тужилаца за измену одлуке о висини доприноса у издржавању.

Наводи одговора на ревизију нису били потребни за доношење одлуке Врховног суда, па је на основу одредби чланова 165. став 1. и 154. Закона о парничном поступку одбијен захтев тужилаца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Из наведених разлога, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић